

Malic Fajic:

”Det viktigaste någon kan göra är att fråga barnen om deras hemland, kultur och religion”

T**TÄNK OM** vi alla vore lika, en enda ras på jorden. Inga färgade, inga kulturer, ingenting.

Ja, tänk om. Hur skulle det vara männro? Åtminstone skulle minoriteterna slippa höra

dumma frågor om och om igen: ”Är det sant att alla muslimer är terrorister, men att det aktiveras inom dig först vid en viss ålder?” ”Varför kommer ni till vårt land om ni älskar ert land så mycket?” ”Är du terrorist?”

LÄGET I FINLAND ÄR BRA NU, likaså i Närpes och Vasa men det har inte alltid varit så. Det var lite annorlunda då min familj kom till Finland, vi var cirka 10 bosniska elever i skolan och ja, det var lite sämre då. Eftersom Närpes inte hunnit få så många utlänningar var det lite nytt för de finländska barnen att någon kanske hade lite mörkare hudfärg, eller att någon var asiat. Visst, man fick höra ett par ord hit och dit, lite elaka kommentarer. Det var folk som ville känna sig stora och ge sig på andra som kanske inte hade något att säga tillbaka, utan bara ville skapa en vänskap men ändå fick negativ respons.

DET ÄR INTE LÄTT för ett barn som tillhör en minoritet. I vissa situationer är du då tvungen att bli förälder till dina föräldrar. Du får hjälpa till i olika situationer där du måste agera som tolk, förklara vissa saker som är annorlunda här än vad det är hemma i det egna landet.

VI TAR ETT EXEMPEL och jämför Kalle och Ahmed. Kalle cyklar till skolan med sin nya cykel, medan Ahmed går till skolan eftersom månaden har varit tuff för Ahmeds föräldrar som jobbar i växthus och tillsammans tjänar 3000 €, medan Kalles föräldrar är utbildade och tjänar 6000 € tillsammans. Kalle får ett nytt spel varje månad, medan Ahmed spelar samma spel i flera månader eftersom föräldrarna inte har råd att kasta bort pengar på något onödigt, utan försöker spara ihop till någon resa eller dylikt. Barn förstår sig inte riktigt på sådana saker, och då kan det bli tufft för Ahmed då han inte har någon cykel, medan hans kompisar cyklar till skolan och visar upp sin nya cykel för Ahmed och alla andra barn.

UTLÄNDSKA BARN känner sig ofta utanför och att de inte passar in. De känner att ingen vet något om dem, var de kommer ifrån och om deras kultur. Det viktigaste någon kan göra är att fråga barnen om deras hemland, kultur och religion. Det är viktigt att lyssna på barnen och att de har någon att tala med om sitt land och om sin kultur, och att någon verkligen vill veta om det.

VAD KAN VI GÖRA för att få barnen som är från ett annat land att känna sig inkluderade? I skolan kan man hjälpa barnet genom att fråga om de kan berätta för klassen om sitt land, sin kultur och sin religion för att få andra barn intresserade. I lågstadiet är barn väldigt nyfikna. Det är väldigt viktigt att barn i en tidig ålder lär sig att oavsett hur de ser ut, varifrån de är eller vilken religion de tillhör så är de ändå lika mycket värda. Och det är väldigt viktigt från föräldrarnas sida också, att inte döma någon och dra alla över samma kam. Om Kalles föräldrar tar någon minut för att lära sig ett par saker om Ahmeds hemland, och berättar om det till Kalle så kommer han gå fram till Ahmed i skolan och starta en konversation.

WE ALL HAVE A STORY TO TELL.

Tänk om